

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

<p>w składzie:</p> <p>Przewodniczący: SSO Jolanta Łanowy - Klimek</p> <p>Protokolant: Małgorzata Skirło</p>	
--	--

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2017 r. w Gliwicach

sprawy J. M.(M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 22 listopada 2016 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu J. M. prawo do emerytury od dnia 2 listopada 2016 r.;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz odwołującego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 listopada 2016r. – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił J. M. prawa do emerytury z obniżonego wieku, albowiem nie udowodnił na dzień 31 grudnia 1998r. wymaganego 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Decyzję wydano w oparciu o przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

J. M. w odwołaniu kwestionował powyższą decyzję i domagał się jej zmiany. Podnosił, iż ma wymagany 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych, bowiem pracował m.in. w (...) Kombinacie (...) na stanowisku maszynisty koparki oraz w (...) SA Zakład (...) w G. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego pow. 3,5 tony.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał zaskarżoną decyzję i wniósł o oddalenie odwołania. Wskazując dodatkowo, iż nie uznał odwołującemu spornych okresów, gdyż nie przedłożył świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Sąd okręgowy ustalił co następuje :

Odwołujący J. M. urodził się (...)

W dniu 12 października 2016r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury z obniżonego wieku.

W dniu 2 listopada 2016r. złożył wniosek o wykreślenie z otwartego Funduszu Emerytalnego o przekazanie środków zgromadzonych na tym koncie do budżetu państwa.

Decyzją z dnia 22 listopada 2016r. – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił J. M. prawa do emerytury z obniżonego wieku, uznano że ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze powyżej 25 lat., ukończył 60 lat i nie jest członkiem (...), ale nie udowodnił na dzień 31 grudnia 1998r. wymaganego 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze , a jedynie 8 lat , 1 miesiąc i 21 dni.

Organ rentowy nie uznał odwołującemu okresów zatrudnienia w (...) Kombinacie (...) na stanowisku maszynisty koparki oraz w (...) SA Zakład (...) w G. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego pow. 3,5 tony, albowiem nie przedłożył za te okresy świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Jak ustalono, ubezpieczony J. M. w okresie od 1 września 1980r. do 6 października 1987r zatrudniony był w (...) Kombinacie(...) w G..

Przedsiębiorstwo to obsługiwało w zakresie sprzętu wszystkie budowy prowadzone przez ten kombinat. Baza liczyła około 400 pracowników, wyposażona była w sprzęt budowlany w ilości około 80 sztuk, były to koparki, spycharki, dźwigi. Ponadto na terenie bazy znajdował się warsztat samochodowy, który zajmował się naprawą sprzętu budowlanego.

Ubezpieczony zatrudniony był na stanowisku kierowcy operatora koparki na podwoziu samochodowym. Koparka ta ważyła ponad 17 ton. Dojeżdżał na budowy, a następnie pracował jako operator spycharki. Prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, do innych czynności nie był kierowany. Przełożonym odwołującego był B. S. (1), który w latach 1975 -1992 pracował na stanowisku kierownika bazy sprzętu ciężkiego. Zeznający w charakterze świadka B. S. (1), potwierdził, iż w powyższym okresie odwołujący stale i w pełnym wymiarze pracował na stanowisku operatora koparki na podwoziu samochodowym i do innych prac nie był kierowany. W razie awarii sprzętu odwołujący obsługiwał inną koparkę. Okoliczności te potwierdził także świadek E. W., który w tym zakładzie zatrudniony był na stanowisku kierowcy.

Natomiast w okresie od 29 lipca 1991r. do 30 marca 1993r. ubezpieczony zatrudniony był (...) SA Zakład (...) w G. na stanowisku kierowcy samochodu powyżej 3, 5 tony.

Zakład ten zajmował się międzynarodowym transportem samochodowym, dysponował 10 samochodami – zestawami. Były to samochody typu M. z naczepą. Samochody były nowe. Tonaż każdego zestawu tj. ciągnik z naczepą przekraczał 20 ton. Ubezpieczony pracował na stanowisku kierowcy takiego zestawu. Prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do innych prac nie był kierowany. Okoliczności te potwierdzili w swoich zeznaniach świadkowie: J. K. i B. S. (2), którzy także byli zatrudnieni na tym samym stanowisku co odwołujący i w tym samym okresie czasu pracy, oraz M. N. , zatrudniony na stanowisku specjalisty do spraw spedycji.

Za okresy zatrudnienia w (...) Kombinacie (...) oraz w (...) SA Zakład (...) w G. odwołujący nie otrzymał od pracodawców świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych, a zakłady te w chwili obecnej już nie istnieją. Ponadto nie udało się ustalić gdzie są archiwizowane akta osobowe pracowników (...) SA.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie : akt organu rentowego, akt osobowych odwołującego za okres zatrudnienia (...) Kombinacie (...), zeznań świadków wskazanych wyżej oraz przesłuchania stron.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, spójny i wiarygodny. Odnośnie rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę jego twierdzeniom, które w całości znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w jednej brygadzie i wykonywali taką samą pracę. Zeznania świadków są spójne i wiarygodne i korespondują z wyjaśnieniami ubezpieczonego a nadto znajdują potwierdzenie w dokumentacji osobowej pracownika.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 887 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. tj. w dacie złożenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy uwzględnił mu do takiej pracy jedynie 8 lat, 1 miesiąca i 21 dni.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało jednoznacznie, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem do takiej pracy należało zaliczyć mu sporny okres zatrudnienia w okresie od 29 lipca 1991r. do 30 marca 1993r. w (...) SA Zakład (...) w G. na

stanowisku kierowcy samochodu powyżej 3, 5 tony oraz okres zatrudnienia od 1 września 1980r. do 6 października 1987r w (...) Kombinacie (...) baz (...) i (...) w G., na stanowisku operatora koparki na podwoziu samochodowym.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace operatora koparki są wymienione pod poz. 3, działu V, wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.), zawierającego wykaz prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Natomiast wykonywane przez ubezpieczonego prace na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony są wymienione pod poz. 2, działu VIII, wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.), zawierającego wykaz prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że ubezpieczonemu nie wystawiono świadectwa pracy w szczególnych warunkach za sporny okres zatrudnienia. Fakt wykonywania takiej pracy został bowiem wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Z opisanych wyżej względów, Sąd dał wiarę zeznaniom świadków potwierdzającym taki charakter jego pracy, uznając te dowody za spójne logiczne i wzajemnie się uzupełniające.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał że w okresie spornym J. M. wykonywał pracę w szczególnych warunkach, a zatem legitymuje się on na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego nie była przedmiotem sporu. Nie było także sporne, iż odwołujący nie jest członkiem OFE i ukończył wymagany wiek 60 lat.

Wskazać należy, iż cyt. W. przesłanki muszą być spełnione łącznie, a ubezpieczony złożył wniosek o wystąpienie z OFE w dniu 2 listopada 2016. A zatem w dniu spełnione zostały przez niego wszystkie przesłanki uprawniające do emerytury z obniżonego wieku.

W konsekwencji Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury .

(-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek